

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความสามารถของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ชื่อ ศรีปทุมเกมส์ ณ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ระหว่างวันที่ 11-18 มกราคม พ.ศ. 2546 จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้างนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือค้างนี้

1. แบบวัดความเครียด
2. แบบสังเกตความสามารถในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น

การดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนค้างนี้

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบวัดความเครียด มีขั้นตอนในการสร้าง ค้างนี้

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความเครียดของนักกีฬาและนำมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ประยุกต์ให้มีความเหมาะสมกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยมีโครงสร้างของข้อคำถามค้างต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเครียด ซึ่งเป็นคำถามแบบ Rating Scale มาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับดังนี้

ไม่เคย	หมายถึง	เป็นเหตุการณ์หรือความรู้สึกที่ไม่เกิดขึ้นเลย
บางครั้ง	หมายถึง	เป็นเหตุการณ์หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	เป็นเหตุการณ์หรือความรู้สึกที่ไม่เกิดขึ้นบ่อย
เป็นประจำ	หมายถึง	เป็นเหตุการณ์หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

ในการให้คะแนนเกี่ยวกับความเครียดของนักกีฬาจะมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ จึงแบ่งเกณฑ์ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ไม่เคย	1	4 คะแนน
บางครั้ง	2	3 คะแนน
บ่อยครั้ง	3	2 คะแนน
เป็นประจำ	4	1 คะแนน

การแปลผลคะแนนแบบสอบถาม คัดจากค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามของแต่ละคน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
1.00 - 1.49	นักกีฬามีความเครียดในระดับต่ำมาก
1.50 - 2.49	นักกีฬามีความเครียดในระดับต่ำ
2.50 - 3.49	นักกีฬามีความเครียดในระดับสูง
3.50 - 4.00	นักกีฬามีความสามารถในระดับสูงมาก

2. แบบสังเกตความสามารถในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น

คะแนนของแต่ละทักษะ แบ่งเป็น 0, 1, 2, 3 และ 4

คะแนน	0	หมายถึง	ไม่มีการแสดงทักษะนั้นเลย
คะแนน	1	หมายถึง	แสดงทักษะนั้นเป็นบางครั้ง
คะแนน	2	หมายถึง	แสดงทักษะนั้นบ่อย
คะแนน	3	หมายถึง	แสดงทักษะนั้นบ่อยมาก
คะแนน	4	หมายถึง	แสดงทักษะนั้นตลอดเวลา

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ

0.00 - 0.49	นักกีฬาแสดงความสามารถได้ระดับต่ำ
0.50 - 1.49	นักกีฬาแสดงความสามารถได้ระดับค่อนข้างต่ำ
1.50 - 2.49	นักกีฬาแสดงความสามารถได้ระดับปานกลาง
2.50 - 3.49	นักกีฬาแสดงความสามารถได้ระดับค่อนข้างสูง
3.50 - 4.00	นักกีฬาแสดงความสามารถได้ระดับสูงมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากประธานกรรมการบัณฑิตประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังหัวหน้านักกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. นำแบบสอบถามถามนักกีฬาด้านความรู้เกี่ยวกับความเครียดไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา ในตอนเช้าของวันที่จะมีการลงนาม แล้วเก็บแบบสอบถามทันที
3. นำแบบสังเกตความสามารถในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น ไปเก็บข้อมูลความสามารถในการชกในขณะที่ฝึกซ้อมลงนามกับคู่ชกโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณาจากวีดิทัศน์ที่บันทึกไว้สำหรับผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ
4. นำแบบสอบถามถามนักกีฬาด้านความรู้เกี่ยวกับความเครียดไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา ในตอนเช้าของวันแข่งขัน แล้วเก็บแบบสอบถามทันที
5. นำแบบสังเกตความสามารถในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น ไปเก็บข้อมูลความสามารถในการชกในขณะที่ทำการแข่งขันโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณาจากวีดิทัศน์ที่บันทึกไว้สำหรับผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ
6. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบ และวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. จำนวนค่าพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation) โดยใช้โปรแกรม SPSS

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University